

№12

1952

DECEMBRIS

Handwritten signature

D. K. L. B.

INFORMĀCIJAS

* BILETENS *

D.K.L.B. P I L N S A P U L C E
1953. g. 10. janvarī plkst. 8:00
Internacionālā Institutā 435 So Boyle Ave.

1. Iepriekšējās pilnsapulces protokola nolasīšana un pieņemšana.
2. D.K.L.b. valdes gada pārskats un tā pieņemšana.
3. Revīzijas kom. ziņojums un tā pieņemšana.
4. Valdes un revīzijas kom. vēlēšanas 1953. gadam.
5. Ierosinājumi un lēmumi.

N.B. Pilnsapulcē balstiesībās bauda tie D.K.L.b., kas nokartojuši biedru naudu līdz š.g. 31. dec., vai ar valdes lēmumu no biedru naudas atbrīvoti.

Pēc pilnsapulces biedru vakars ar groziņiem un kafijas galdu.

D.K.L.b. valde.

Novēlam visiem D.K. dzīvojošiem tautiešiem laimīgu
un panākumiem bagātu nākamo gadu!

Uz redzēšanos Jaunā gada sagaidīšanas sarīkojumā 31. dec. plkst.
9:00 Internacionālā Inst. telpās.

D.K.L.b. valde.

- § -

D.K.L. biedrības valde š.g. 11. nov. nosūtīja A.L. Apvienībai biedrības budžetā paredzētās summas Aprūpes birojam un Kultūras fondam. Kā atbilde uz to ir saņemts raksts no A.L.A. Centrālās valdes priekšsēža prof. P. Lejiņa, ar kura saturu redakcija atrod par vajadzīgu informēt D.K.L. biedrības biedrus.

1952. g. 19. nov.

Ļoti god. Brauķa kungs,

Ar lielu gandarījumu un prieku esmu konstatējis, ka D.K.L. biedrības budžeta plānā par laiku no 1. maija līdz 31. dec. 1952.g., t.i. 8 mēnešos A.L.A. Aprūpes birojam paredzētie \$ 140,- un Kultūras Fondam paredzētie \$ 64,- ir jau iemaksāti, rēķinot 90 maksātājus un tikai pa 0.50 mēnesī no katra. Ja katrai latviešu organizācijai būtu izdevies tā izkārtot maksājumus, tad A.L.A. kā aprūpes, tā latviešu kultūras laukā būtu bijis iespējams uzrādīt lielus panākumus, kas tagad līdzekļu trūkuma dēļ izpaliek.

Daudzos A.L.A.'s kultūras un aprūpes pasākumos ir bijis vienmēr jāatdurās uz līdzekļu trūkumu. Bieži atkārtotie aicinājumi ziedot ne vienmēr dod vajadzīgos panākumus, tādēļ ļoti apsveicams un priekšzīmīgs izkārtojums ir, uzņemot Kultūras Fondam un A.L.A.'s aprūpes birojam maksājamās resp. ziedojamās summas biedrības budžetā.

Savā un A.L.A.'s Centrālās valdes vārdā izsaku Jums, kasierim Ā. Ābeles kungam un visiem D.K.L.b. biedriem sevišķu atzinību un pateicību par A.L.A. mērķu un centienu priekšzīmīgu atbalstīšanu, sevišķi aprūpes kultūras nozarēs. Katram maksātājam varat ziņot, ka

katrs A.L.A.'i ziedotais cents aiziet tikai tur, kur ziedotājs viņu ir domājis, Ir jāpiebilst, ka ar ienākušā biedru naudām A.L.A. ir iespējams tikai visnepieciešamākos apmēros uzturēt A.L.A. darbvedību, pie tam vēl taupīgi saimniekojot un vedot norēķinus pat par katru pastmarku.

Labas sekmes arī Jūsu turpmākā darbā!

Ar cieņu un sveicieniem

Prof. P. Lejiņš,
A.L.A. Centrālās valdes priekšnieks

- § -

P A Z I Ņ O J U M S.

Š.g. 26. dec. D.K.L.b. valde savā sēdē iznesa lēmumu, ka no biedrības biedru naudām atbrīvojamas sekošas biedrības biedru grupas :

Nestrādājošie, kaŗa invalīdi, studenti, skolnieki un atraities ar bērniem.

Ieinterisētās personas lūdzu to darīt zināmu D.K.L.b. valdei.

D.K.L.b. valde.

- § -

U Z A I C I N Ā J U M S.

D.K.L.b. valde lūdz tās taitietos un tautiešus, kuŗi nesāņem nemaz vai sāņem neregulāri biedrības Informācijas biļetēnu un ielūgumus uz latviešu sarīkojumiem, paziņot savas adreses D.K.L.b. sekretārei V.Kersels kundzei ar pastkarti uz sekošu adresi:
1636 Menlo Ave. Los Angeles 6, Calif.

Līdzšinējā kartoteka, kas ir biedrības rīcībā ir novecojusi / tautieši nav paziņojuši adresu maiņas / un nepilnīga / nav visi tautieši savlaicīgi uzdevuši savas adreses/. Ar to tad arī izskaidrojama biežā žēlošanās ka nesāņem informāciju un ielūgumus.

Neatliekat savas adreses paziņošanu, bet darat to nekavējoties.

- § -

Operdziedoņa un Tēvzemes balvas laureāta

Ā D O L F A K A K T I Ņ A

50 gadu skatuves darbības atceres jubilēja.

1953. gadā 8. janvārī pāiet 50 gadi kopš operdziedonis Ādolfs Kaktiņš uzsācis savas mēkslinieka gaitas, kas ir liels notikums latviešu mākslas un kultūras dzīvē. Šinī sakarībā š.g. 15.nov. sanāca uz kopēju spspriedi D.K. latviešu organizāciju pārstāvji, lai pārrunātu kā vislabāk atzīmēt šo dienu godinot mūsu cienājamo dziedoni.

Pirmai sēdei bija vairāk informatīvs raksturs, bet nākmā sēdē, kurā nolika 23.nov. organizāciju delegāti piedalījās savu organizāciju pilnvaroti, lai stātos pie konstruktīva darba. Šinī sēdē tad arī konstruējās operdziedoņa un Tēvzemes balvas laureāta Ādolfa Kaktiņa 50 gadu skatuves darbības jubilējas rīcības komitejas vadība un tika sadalīti pienākumi.

Atgādinājums

tautiešiem, kam vēl jāiesniedz pusegada ziņojums, 1953.g. janvarī
DP komisijai - to neaizmirst.
Lēpat visiem iecerotajiem savas dzīves vietas pasta kantorī jāiz-
pilda sevišķa blanka un turpat jānodod sava adrese.

Redakcija.

Trimdinieku Ziemassvētkos.

"Tā kunga engelis parādījās Jāzepam sapnī un teica:" Ceļies, nem
Kristus bērnu un Viņa māti, bēdz uz Egipti un paliec tur tik ilgi
kamēr tev teikšu, jo Erodus grib meklēt bērnu, lai viņu nonāvētu.
Un ceļas naktī Jāzeps, ņem Kristus bērnu un Viņa māti un devās uz
Egipti.
Tik iss ir evangelista stāsts, bet tomēr tur izteikta tāda dzīves
tragedija, kuru vislabāk saprot mūsu dienu trimdinieki, proti: Jāzeps
Marija un Jēzus bērns arī bija bēgļi, jeb, runājot moderno laiku
valodā-DP. Ar archeologu un geogrāfu pētījumu palīdzību mēs varam
atvēlot šīs simenes šādu beģerēs gaitu:
No Jeruzalemes līdz Betlemēi ir divi stundu gājieni. Viņi izgāja
naktī. Ka daudzām latvijiem, dodoties trimdā, steidzīgi bija jāatstā
savas mājas, tā arī Jāzeps ar Mariju laika bija pavisam maz, lai
nekristu Erodus kalpu rokās, Un taisnākais ceļš ārā no Eroda valsts
bija ceļš uz Egipti.
Betleme stāv 800 metru augstā uzkalnā. Ceļa nebija, bet gan tikai
šauras tekas, bieži gar aizām un sevišķi bailīgas nakts tumsā. Bet
bēgļi gāja un vēl naktī paspēja nokāpt ielejā. Taču briesmas ar to
nebija galā, jo katrs pretimnācējs varēja būt nodevejs. Un Jāzeps
un Marija trauca un trauca, baigi klausoties, vai nakts tumsā aiz
viņiem nedimd jātnieku - dzirņu pakavi.
Otrā dienā viņi sasniedza Gāzas pilsētu, aiz kuras nāk tuksnesis. Pil-
sētīnā bēgļi iepirka ēdamvielas, bet tulin, bez atpūtas, arī devas
tālāk un, beidzot, bez līdzekļiem, bez mūsdienu vizas, afidevita vai
ašurehca, nonāca Egiptē.
Var iedomāties, cik sveša un nemilīga Jāzepam un Marijai izrādījās šī
zeme. Jo tā nebija tikai sveša zeme, bet arī pagānu zeme. Tur bija
gan dievnami, bet tajos pielūdza elkus ar cilvēku rumpjiem un govju,
putnu vai pūku galvām. Viss te bija svešs, mežonīgs, pat baigs. Taču
Jāzeps ar Mariju saprata, ka viņiem to jāpaliek līdz Eroda nāvei un
jāglāba tas kas viņiem bija dots: Kristus bērns. Un tā Jāzeps un
Marija tapa trimdinieki.
Tas pats IP vēlāk bija apustulis Pāvils. Varēns Romas imperijas
pilsonis ar spīdošu tā laika izglītību. Viņš jau 35 gadu vecumā bija
augstākas tiesas-senedriona loceklis. Pārejot kristīga ticībā /Pāvils
bija tikai dažus gadus jaunāks par Jēzu/, viņš uzsāka trimdinieka dzī-
vilnu ar vislielāko rūgtumu un rūpēm. Ka tagadējo DP inženieri, ārģi
advokāti top par amatniekiem, tā Pāvils pārskolojās un piekopa
daudzas profesijas. Korintā, Militā un citur viņš taisīja gan
teltis, pats viņās dzīvodams, gan strādāja citus visgrūtākos darbus
un nebeidza sludināt Kristus mācību. Par to viņu, tapat ka Kristu,
sodīja ar nāvi.
Tā 2000 gadus atpakaļ Egiptē, Mazāzija un pa visām Vidusjūras pie-
krastes zemēm bija izkaisīti tūkstošiem emigrantu-bēgļu. Tas bija la
mets, kad beidzas vecā grieķu-romiešu pasaule un sākās jauns laikmeta
Vēsture, kuras gaitas vienmēr savienotas ar cilvēku asarām un asin
savā gājienā ierāva lielas laužu masas, radot tūkstošiem un tūkstoš
bēgļu. Tos vajāja un nievāja. Tos meta cietumos un mocīja. Tas vēda
cilvēkus arenās, lai lauvas tos saplositu, bet viņi ticēja, ka jaunā
pasaule uzvarēs, ja cilvēki savas sirdis pārvērtīs gara un mīlestības
cietokšņos. Un tiešām, šī pasaule-gara brīvības pasaule-uzvarēja,
iesākot kristietības ēru.
Mūsdienas daudzējādi atgādina kristīga laikmeta pirmsākumu. Jauns
Erodus sēd milzīgās zemes sirdī un vajā katru brīvās domas izpaudēju
tikpat nežēlīgi, ka vajāja Erodus. Coturtā daļa no milzu valsts dzīve
koncentrācijas un darba, nometnēs. Vācijā, Austrijā, Itālijā, pat
Anglijā, Austrālijā un Kanadā-barakas ir glābiņš tūkstošiem un tūksto
Tur, kur valstīm un tautām vajadzēja arhitektiem uzdot celt vismoder-
nākos namus, tur celtas pelekas nabadzīgas barakas. Baraku ir mūsdien

saimniecības stils un baraku iemitnieki-musdienu posta liecinieki.
Ja grib musdienu Erodi.
Ja kā pirms 2000 gadiem daudzi ticēja, ka jānāk citai dzīvei, ta
tagad miljoni cer, ka ir tikai dažas minūtes pirms divpadsmitās
stundas, kurai jāiezvana cīņas sākums ar musdienu Erodi un jāpasāk ja
tikmets visā pasaulē. Un ka toreiz daudzi neticīgie vaicāja "Vai
no Nacaretas gaidāms kas liels?" ta arī tagad daudzkārt dzirdams
vaicājam: "Vai no musdienu DP var gaidīt ko cēlu un lielu?"
Ar prieku te var atzīmēt, ka ir tādas balsis, kas apgalvo, ka taisni
no pelēkās un skrandainās bēgļu masas var gaidīt radošā gara jaunu
uzliesmojumu un ka no tā, ka izkārtos bēgļu problēmu, ir atkarīgi
cilveces un civilizācijas likteņi. Pa daļai tiešām ta tas ir. Jo, la
trūkst tagadejiem vai bijušiem baraku iemitniekiem tā, ko sauc par
savu māju, gaismu, siltumu, viņi tomēr ir tie, kuru garu nevar salau
nekādu Erodi vājašanos. Viņi ir dzīvs protests pret katru varmācību
un visenerģiskākie varmaku apsūdzētāji. Viņi tic, ka piespiedis reiz
vēsturi spriest bārgu tiesu par tiem, kas cilvēkā izdzēš cilvēci.
Viņi ir tie, kas bagāti ar sāpīgām brūcēm sirdī, bet tomēr aktīvi
- cīņā par garu un brīvību. Viņi ir tie kas visdziļāk prot mīlēt
dzimteni, bet nebīstās arī svešuma un apvārksņu bezgalības. Viņi
cieš bez dzimtenes trūkuma, bet bez nauda pieņem adoptācijas zemi ar
ko viņi praktiski pierāda; ka Ziemassvētku "Miers virs zemes cilvēki
labs prāts" ir tiešām ir sasniezami. Un viņi ir arī tie, kas
izmērijuši posta un trūkuma dziļumus, tomēr nepagurst sniegties
pēc mīlas un cilvēcīgās pilnības kalngaliem. Par katru no viņiem var
teikt ar Raiņa Jāzepa vārdiem:

"Es dziļāk zemojos, ka cilvēks driest,

Man augstāk jaceļās ka cilvēks spēj".

Ja gan, ja gan! Ir augstāk jaceļās visai cilve ceļi. Ir, runājot ar
ta pašā Jāzepa vārdiem, "jānāk saules sūtniem", ir "cilvecei jaatdod
scūle".

2000 gadus atpakaļ 12 apustuļu iznesa Kristus mācību pasaule. Vai
tādi apustuļi, tādi "saules sūtni" nevar nākt tagad no trimdinieku
cilts? Var gan! Jo Ovidijs, Dante, Viktors Igo un daudzi citi
lieli gari bija trimdinieki un savus labākos darbus radīja emigrācijā.
Ja Raiņa tragedijas un Aspazijas lirika tapat dzima trimdā. Ka gan
varetu izpalikt darbi no mūsu dienu izstumtiem, darbi un vārdi, kas
nestu mieru virs zemes un cilvēkos labo prātu! Un viņi neizpaliks,
ja vien "nenoslāps tik gars un mirdams nemirs".
Garu nenoslāpēt, bet brunoties ar darba un cīņas varonību, tapt
bagātiem ar enerģijas sparū, izturību un visnotaļ ar ticību tiem
lielām cilvēku mīlestības ideāliem, kas pasludināti 2000 gadus atpa
tas ir tas, par ko lai padomājam šajos Ziemassvētkos un tas ir tas,
ko novēlam visiem jaunajā gadā.

E.Štiglics.

Vai nebūtu laiks? /Ierosinājums/

Vai nebutu laiks nopietni ķerties pie Pašpalīdzības fonda dibināšanas
Ja, ir pēdējais laiks.

Vispirms, mēs dzīvojam zemē, kur ar katru no mums viss var notikt.
Tāpēc katrs amerikānis ir sevi apdrošinājis vismaz vienā apdrošina
šanas sabiedrībā.

Otrkārt, lielais vairums no Latvju trimdiniekiem ir tādos gados,
kad palauties tikai uz saviem spēkiem, nav saprātīgi. Grūtais brīdis
katram var pienākt necerēti.

Dibinasim tāpēc Pašpalīdzības Fondu-bezpeļņas un savstarpējas palīdzī
bas pasākumu, kura pamatos likti saimnieciski un idejiski motīvi,
ka latvietis latvīm grūtos brīžos sniedz palīdzīgu roku. Tādus
fondus latvieši jau nodibinājuši vairākos štatos, pie kam visur tie
darbojas ne tikai zināmas pilsētas, bet visa štata apmēros. Pensil
vanijas Palīdzības fonda darbības rajons, piem., ir ne tikai visa
Pensilvanija, bet arī Pensilvaniju robežojošās valstis.

Dibinasim arī mēs Pašpalīdzības fondu visas Kalifornijas apmēros.
Pašpalīdzības fonda galvenās vadlīnijas iedomājamas tā:
Fonda Pienākumi: Fonds izmaksās ta dalībnieku, vai ģimenes locekļu

naves gadījumos, piederīgiem apbedīšanas pabalstu, ka arī sniegs nau pabalstu fondā sastāvošiem tautiešiem, viņu vai to ģimenes locekļu sevišķi grūtos slimību, vai nelaimes gadījumos.

Fonda līdzekļi sanāk no katra dalībnieka iemaksas pusdolara apmēra pie iestāšanās un viena dolara iemaksas uz priekšu pirmajam miršanas gadījumam fonda dalībnieku vidū. Par bērniem līdz 16 gadiem nekādi maksājumi nav jāizdara, bet tie bauda visas pabalsta tiesības kopā ar vecākiem. Šis viens dolara maksājums jāatkarto pēc katra miršanas gadījuma. Tādā kārtā maksājumi jāizdara ra niecīgā apmērā tikai no gadījuma uz gadījumu, resp. fonda dalībnieki uzņemas pavisam niecīgu pieteikumu, kas katram viegli pildāmi, bet kuru rezultāti katram var būt ļoti vērtīgi. Ta, piem. ja fondā būs registrejušies 250 biedri, tad izmaksas arī būs \$ 250. Dalībnieku skaitam pieaugot, attiecīgi pieaugstinaš izmaksajamā pabalsta summu.

Papildzības fondam jāatrodas Kalifornijas lielpilsētā, kur latvju pievairāk: Los Anželosa vai San Francisko, bet fonda nodaļas dibināmas pie visām Kalifornijas latvju kopām.

Saprotams, vispirms jāizveļ organizācijas komiteja, kas izstrādātu Fonda statutus un statos sakaros ar visām latvju kopām visas Kalifornijas apmēros.

Iesūtīti tiek lūgti izteikt savas domas un iesūtīt savus pieteikumus D.K.Latvju biedrībai. E.S.

D.K.L.b.

P a p i l d s k o l a

Nākoša mācību diena - 1953.g.11.janvārī.

Mācības notiks Internacionālā institūta telpās Los Anželosā 435 So. Boyle Ave no plkst. 8:00....., kur katrai grupai iespējams mācīties savā telpā, lai mācības būtu sekmīgas.

Bērnu vecākus kam nebūtu iespējams bērnus uz turieni aizvest, par to ziņot skolas padomes loceklim E.Gernatovska kpm pa tālruni WHitney 7639 - izkārtosim tā, ka būs kas aizbrauc bērniem pakal un atved atpakaļ mājās.

2.

Skolas eglītes vakars š.g.20.decembrī bija pulcinājis daudz apmeklētāju. Iegūts no ziedojumiem \$ 91.50 par ko tautiešiem skolas sirsnīgs paldies.

Paldies māc. A.Grietena kpm par dievvārdiem, paldies tautisko deju kopai par skaisto programmas noslēgumu - tautisko deju priekšnesumi un paldies Los Anželosā latviešu Ev.-luter. draudzes dāmu komiteij kas priekšnieces Stumbra kāzes vadībā sagatavoja un klāja svētku vakara galdu, piepalīdzot skolēnu vecākiem. Paldies ziedojumu pieņēmējām M.Horvell kdzei un A.Kalniņa jkdzei un sevišķā paldies I.Dižgalvja kpm par šī vakara administratora piekumu pildīšanu.

Skolas padome.

BAZNICAS DZIVE

Mūneša pants: Celies, topi apgaismota, jo tava gaisma nāk, un tā
Kunga godība uzlec par tevi!" Jes.60,1.

Dievkalpojumi.

Los Andžellosas latv. ev-lut. draudzē Jaungada un Zvaigznes dienas
dievkalpojums 1953.g.4.janvarī plkst. 2.30 Trīsvienības baznīcā
/746 W 18 th str./.

Dievkalpojumā piedalīsies mākslinieki.

San Diego dievkalpojums
1953.g.11.janvarī plkst. 2.00 Grace baznīcā. Pēc dievkalpojuma
kafija ar groziņiem.

Novēlu visiem svētīgu un laimīgu Jauno gadu.

māc. A.Grietens

L-A latviešu dramatiskā

GRUPA

Losandželosas latviešu dramatiskās grupas teātra izrāde, 29.novembrī
Internacionālā Institutā telpās noskatījāties M.Ziverta "Tircēlpurvu"
Grantu tēloja A.Ūbele un tēloja to labi, labāk ka to varētu sagaidīt
no amatiera. Zēl tikai, ka pēdēja cēlienā lietus grabēšana pa Insti-
tūta jumt dažreizgandrīz pilnīgi pārspēja viņa balsi. Ne sliktāk
savas lomas pārvaldīja arī L.Knauts, tēlojot Ingu, un D.Agrums
ka proporščiks. Arī šoreiz režisors Dr.J.Vāciētis nebija taupījis
pūles-ne savas ne tēlotāju- un tās atmaksājās: izrāde izdevās ļoti
apmeklēta tā bija vairāk nekā labi /vairāk par 200 viesu/, publikas
atsaucība laba, un arī kases ieņēmumi labi. Labas bija arī glezno-
K.Laura dekorācijas, Balnu sienas, latviski ornamentētas kolonas
un spraišļi ainai piedeva gan stipri sonatnīgu, bet izteikti latviski
nokrāsu, Retas un panīkušās purva priedītes izkaisītas plašā klajumā
izcēla vietas tukšumu un vientulību. Administrātors J.Dižgalvis
bija parūpējies par angļu satura atstāstījumu ko pie icojas iz-
sniedza amerikāņu viesiem. Izrāde noritēja bez tehniskiem traucējumiem
un laika zaudēšanas.

Pēc izrādes publikai bija ilgi jāaplaudē, lai i izsauktu tēlotājus,
tos suminātu un pasniegtu tiem puķes. Pašu režisoru uz skatuves
tomēr neredzējām, un puķes tas saņēma nīz skatuves.

Dramatiskajai grupai, ko sekmīgi vada A.Pukinskis, šis bija jau
ceturtais iestudējums pusotra gada laikā. Tas pie Los Andžellosas
liela jiem attālumiem, kas tēlotājiem jāpārvar mēģinājumos, ir
tiešam liels sasniegums. Grupas izrādes ir vienmēr ļoti apmeklētas;
publikas netrūkst arī atkārtojumos. Arī "Tircēlpurvu" paredzēts
atkārtot.

---

ja darbs tikko sākts un nekas labāks vēl vietā nav likts. Bezgalā .
augstprātīgi bija Sanfrancisko jaunieša Augusta Gvido apsveikuma
vārdi-novēlējums, lai Los Anželosas jauniešiem izdodas apvienot
arī savus "vecīšus". Ir jau labi, ka jaunieši mīl humoru, bet domā-
ju, ka šis ir neizdevies humors, vismaz tādi vārdi nebija vietā
darbības atklāšanas svinībās. Vispirms, jaunieši, darbus un tad tiku-
gudras runas! Nevajaga splaut blodā, no kuras jūs paši esat ēduši
un no kuras vēl šad un tad būs jāpaēdas stiprumam un atbalstam.
Novietā ir mūsu jaunatnes pulciņa pagājušā b-bas biļetenā /Nr.11./
ievietotā raksta paskaidrojums. Kur tad tādas valodas ir dzirdētas?
Bet varbūt - kas vainīgs, tas ba ilīgs! Esam gan vienu otru jūsu
izrīcību kritizējuši, bet vai jūs kritikas vairaties? - tas rādītu
jūsu nespēku. Varbūt jūs domājat, ka esat jau tik ideāli savā dar-
bībā, ka tur nekas vair nav kritizējams? - tā būtu pārlietu liela
iedomība, bet varbūt jūs esat tik vārīgi, kam kaitīgs katrs
cīņgrāks pieskāriens? - tad drosmīgo jaunatne nezaugs.
Kāpēc vāji dzīgi vārdi: "...tikai jaunatnei ir nepārprotami pateikusi,
ka tā grib būt neatkarīga no visām pretešķīgi uzskatu organizācijām,
patniski savā pulciņā grib būt paši jaunieši u.t.t." Pirmkārt,
neprotami, kas tās par pretešķīgo uzskatu organizācijām /politisku
partiju mums te nav;/ otrkārt, nezinu, ka kāda vecākās paaudzes
organizācija būtu mēģinājusi jums to liegt vai likt šķēršļus
ceļā - tā tad augstprātība un lieka dižošāšanās.
Man bija saruna ar kādu jauniešu, kas ir mūsu jaunatnes pulciņa
dalībnieks /biedrs/, kas bija par šo rakstu tā sašutis, ka
izsauca: "Vispirms mums jāizmēž pašiem savas mājas, ne jāraksta
tādi raksti!" un pat nepiedalījās sava pulciņa atklāšanas svinībās.
Gribētu jautāt-vai ir vienotība, vai tā nav tā pati "vecīšu"
slimība, jūsu terminoloģijā?
Nezskatāt, jaunieši, ka gribu jūs nosodīt, bet gribu teikt-esat
labāki par mums! Novēlu jums, sava pulciņa darbību sākot, nerunāt
augstprātīgu valodu, bet likt par sevi runāt saviem patiesiem,
jaunības sparu un ideālisma apgarotiem darbiem, stāvot vienoti un
stipri zem mūsu nacionālā karoga par zīmi mūsu tautas nemirstībai
un tēvzemes Latvijas slava!

Skolotājs D.A g r u m s

Ziemassvētku ieskaņa Kalifornijas kalnos

Kopš neatmināmiem laikiem, ziemassvētku vakars ir kļuvis par tra-
dīciju, kuru visa ģimene pavada kopā.
Trūkst mums šo dienu dzimtenes apsnīgušais dievnams, kamanu brauciens
uz tā, trūkst leelai daļai paša galvenā - ģimenes salidojums, jo
attālumā ir par lieliem, laicsvētkos aizbrauktu pie saviem tuviniekiem
lai, kaut mazu daļu no tā aizpildītu, Los Anželosā radās tautiešu
grupa - "vieninieki", kuri svētku vakarā sēdās auto mašīnās, lai
doties kalnos un kopējā, vieninieku - ģimenē sagaidītu šos svētkus.
Svētku eglīte dega kalnu baraciņā, netrūka arī īsta sniega, ka arī
kaminā degošais uguns.
Pēc jauki pavadītā vakara, visi izbrauciena dalībnieki, svētku dienā
atgriezās apmierināti pilsētā, lai ilgi atcerētos šo īpatnējo ziemas-
svētku vakaru, kas paliks ikvienam atmiņā, jo šādos apstākļos, svētki
tika sagaidīti pirmo reizi dzīvē.
Izbraukuma piedalījās 4 tautiešus un 10 tautieši.

Arv.P.